

У ДОВГОШИЯХ ЗГАДАЛИ СТЕФАНА БАТОРІЯ...

Не секрет, що спортивний зал у селі – це своєрідний оазис цікавого і здорового дозвілля. Адже краще, коли молодь гуртується біля волейбольної сітки, на баскетбольному майданчику чи біля тенісного стола, ніж «тусується» у численних сільських забігайлівках. На жаль, так сталося, що більше десяти років від спортивного залу у Довгошиївській одинадцятирічці залишалася лише назва, бо тут прогнила підлога і він не функціонує.

Поки половина приміщення навчального закладу була від'єднана від опалення, доти про ремонт спортзалу мова не велася. Торік восени тут ввели в дію міні-котельню, яка працює на природному газі. Відтак у школі стало тепло і, як кажуть, дійшла черга до спортзалу.

Про конкурс на отримання міні-грантів, який проводився Рівненською обласною організацією «Комітет виборців України» за підтримки фонду імені Стефана Баторія (Польща) ми дізналися із оголошення у газеті «Волинь». Назва цього проекту – «Громадянські ініціативи у Східній Європі» (згодом – «Сила громади»). Отож вхопилися ми за цей конкурс, як за рятувальну соломину. Утворили ініціативну групу, заручилися підтримкою районної влади, депутатів, керівників господарств та організацій. Згодом зібрали підписи односельців, якими вони засвідчували матеріальну і моральну підтримку потрібної справи. А у травні цього року гуртом склали заявку і надіслали на конкурс.

Уже на початку червня надійшло повідомлення, що в результаті голосування членів конкурсної комісії наша заявка увійшла в число відібраних для подальшої участі у проекті «Сила громади». Відверто кажучи, тоді виникли деякі сумніви: чи не потрапили у круговерть чергового «лохотрону»?

Однак сумніви розвіялися після того, як у Довгошії приїхало двоє молодих інтелігентних і досить ділових чоловіків: Микола Прищепко і Сергій Пінчук. Вони оперативно оцінили стан справ, окреслили коло проблем. Ми ж після цієї зустрічі зрозуміли: над вирішенням спортзальних клопотів маємо працювати самостійно, а комітет виборців і фонд будуть нам допомагати, адже якраз участь громади і місцевої влади у здійсненні проекту є головною умовою конкурсу.

А далі, як кажуть, пішло і поїхало: зустрічі, семінари, пошук партнерів, укладання угод. Як казав головний зодчий перебудови у 80-х роках минулого століття у тодішньому СРСР, «процес пішов». Фонд імені Стефана Баторія виділив майже 12 тисяч гривень на матеріали для підлоги. Крім того, для заміни труб водяного опалення близько двох тисяч гривень виділила райдержадміністрація, адже лист підтримки підписав її голова Григорій Шумейко. Ми ж у свою чергу зачистили зал від старої підлоги, почергово їздимо у Млинів допомагати розпилювати ліс-кругляк. Поки що за власні кошти перевозимо дошки до школи, розпочали збір добровільних внесків громадян. Отож є надія на успіх цієї справи, тим паче, що вона на контролі у голови райдержадміністрації та його заступники Тарас Чигринюк та Василь Лащук постійно цікавляться ходом реалізації проекту «Сила народу».

Щоправда, маємо проблему. А суть її ось у чому: поки вивозили і розпилювали ліс, минули погожі дні, відтак виникли клопоти із сушінням дощок. Класти підлогу із сирих – не по-хазяйськи, бо через років п'ять вона знову «полетить». А проект обмежений часовими рамками, тож і сушимо голови, як зробити так, щоб і «вівці цілі і вовки ситі». Було б добре дошки через сушильню пропустити, але на це потрібно ще 5-6 тисяч гривень...

Втім, упевнений, що з Божою допомогою вихід знайдемо і невдовзі у спортивному залі одинадцятирічки завирують фізкультурні баталії та пристрасті.

Євген БРАТАСЮК,
директор Довгошиївської ЗОШ I-III ступенів,
керівник ініціативної групи.